

CARÀCTERS

ÉS UNA REVISTA DE LLIBRES
I AQUEST N'ÉS EL NÚMERO 6.

Francesc Bayarri: "Mètodes de comunicació i democràcia".

Vicent Alonso: "Quatre qüestions d'amor. Una aventura singular".

Antoni Lurió: "Història i veritat".

Jaume Anlet: "La Universitat i els estudis sobre literatura catalana".

Actes front d'act. "Juaristi i el nacionalisme".

Entrevistes a Rosa Serrano, editora, i a José Hierro, poeta.

Pàgines centrals dedicades a Joan Francesc Miró.

SEGONA ÈPOCA • GENER DE 1999

Si els escriptors publicarem un article diari, la literatura guanyaria molts punts i podria ser tan respectable com les arts plàstiques o els productes audiovisuals.

Amb la recepta d'un article cada dia almenys, els restrenyiments verbals s'afluixarien i donarien pas a un anar més correntet. I, sobretot, aconseguiríem que la llengua, a causa de tanta contenció intestinal, no ens grinyolara o eixira dels nostres ordinadors massa pentinada i amb massa brillantina. Aquestes molèsties gàstriques tenen a veure amb la nostra maleïda llengua. Però el restrenyiment verbal també es detecta en castellà, per tant és general: es deu més aviat a mals hàbits d'escriptura.

No es pensen vostès, però, que m'he fet de la lliga dels escriptors de la literatura. Tot al contrari. Sóc un defensor intransigent i definitiu de la inspiració literària, sense la qual no hi ha res a fer. Qui no disposa d'aquest do —diví o humà, sense aprenentatge possible en qualsevol cas—, ja pot dedicar-se o continuar dedicant-se a la filigrana lingüística o a la comercialització de llibres.

Ara bé, la inspiració necessita un aliat, un intermediari imprescindible, que és inevitablement la llengua. I aquesta llengua s'ha d'esmolat cada dia per tal que, quan isca de les nostres mans o dels nostres dits, vaja directa al cor de la sensibilitat del lector.

Admire —i envege— els escriptors de columna diària. N'he vist —o llegit— que quan comencaren eren dolentíssims i a mesura que ha passat el temps, arriben fins i tot a tenir gràcia.

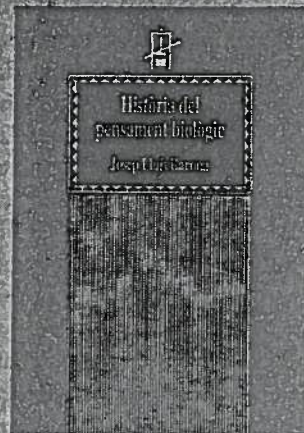
Però els que ja saben escriure quan els concediren la columna diària, aconseguixen un grau d'exacritud, de malabarisme secret de les paraules, de maduració expressiva, que no fa més que convèncer-nos dels beneficis d'aquesta pràctica.

Una altra qüestió és la de les tones de banalitat que poden amollar al llarg d'una vida. Però en comparació als que només escrivim uns pocs articles al mes, ens duen un gran, grandíssim avantatge que ningú no podrà negar.

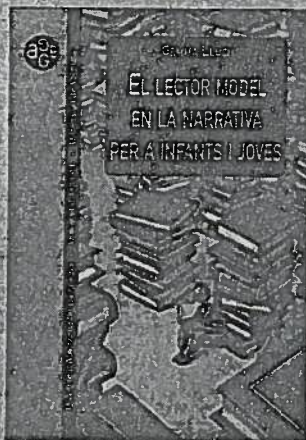
Ignasi Mora

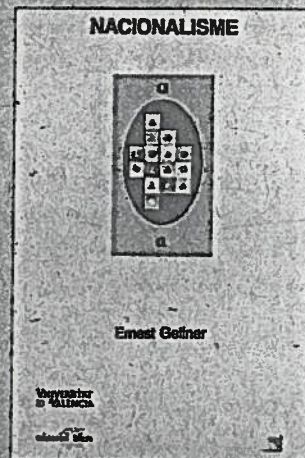
Els valors de la Punta
18 arguments en defensa de l'horta.
1999, 150 pp., 1.700 ptes.

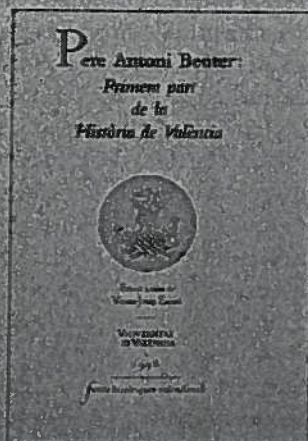
Josèp Lluís BARONA. *Història del pensament biològic*, 1998, 234 pp., 2.850 ptes.

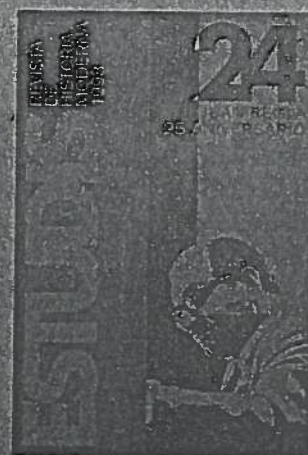
Gemma LLUCH: *El lector model en la narrativa per a infants i joves*, 1998, 156 pp., 1.953 ptes.

Ernest GELLNER: *Nacionalisme*, (Coedició amb Editorial Afers), 1998, 110 pp., 1.500 ptes.

Vicent Josep ESCARTÍ (ed.): *Pere Antoni Beuter. Primera part de la Història de València*, 1998, 194 pp., 3.700 ptes.

ESTUDIS 24. *Revista de Història Moderna*, Joan Regla, 25 Aniversari, 1998, 504 pp., 2.500 ptes.